

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความจำของนักเรียนในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังเกี่ยวกับภาพ และภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังไม่เกี่ยวกับภาพ โดยทำการทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งถือว่ายังอยู่ในระยะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 615 คน นำไปทำการทดสอบระดับความรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แล้วทำการคัดเลือกนักเรียนจำนวน 454 คน ซึ่งมีระดับความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเดียวกันมาเพื่อทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้จำนวนนักเรียน 120 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บัตรคำคำศัพท์ จำนวน 50 บัตร คำศัพท์ที่ใช้ในการสอนทั้งสิ้นมีจำนวน 50 คำ โดยทำการคัดเลือกมาจากหนังสือแบบเรียนในรายวิชาหลัก 1 (อ.011) สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บัตรคำคำศัพท์นี้มีขนาดตัวอักษรสูง 2 นิ้ว บัตรคำนี้สามารถใช้ได้กับผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม
2. ภาพการ์ตูนประกอบการสอนคำศัพท์ ในกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มจะมีภาพ 50 ภาพ ซึ่งภาพการ์ตูนของทุกกลุ่มจะเหมือนกันแต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด ซึ่งลักษณะของภาพและรายละเอียดของภาพนั้นได้มาจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขนาดของภาพการ์ตูนที่ใช้คือ 20"X30"
3. แบบทดสอบความจำของนักเรียนจำนวน 50 ข้อ

4. กระจายคำตอบ
5. นาฬิกาจับเวลาในการทดลอง

การดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตร แบบเรียน ตำรา ในรายวิชาหลัก 1 (อ.011) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อนำมาสร้างแผนการสอน ภาพประกอบการสอนบัตรคำคำศัพท์ และแบบทดสอบความจำ เพื่อใช้ในการวิจัย

2. พิจารณาเลือกคำศัพท์ที่มีระดับความยากง่ายพอเหมาะกับระดับชั้นจากแบบเรียนดังกล่าวแล้ว เพื่อนำมาสร้างแผนการสอนจริง โดย เริ่มต้นจากง่ายไปหายาก

3. นำเครื่องมือที่สร้างไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนโคราชพิทยาคม นครราชสีมา ซึ่งมีระดับความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยทดลองสอนตามกระบวนการสอนที่เตรียมไว้ตามแผนการสอน เมื่อสอนเสร็จแล้วทำการทดสอบความจำ เสร็จแล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิด 0 คะแนน แล้วนำคะแนนไปวิเคราะห์เพื่อหาข้อบกพร่อง

4. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ และข้อมูลที่ได้จากการสอบถามนักเรียนไปปรับปรุงแผนการสอน บัตรคำ รูปภาพ รวมทั้งแบบทดสอบภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดที่ได้รับการแก้ไขแล้ว ไปทำการทดลองอีกครั้งหนึ่งกับนักเรียนโรงเรียนโคราชพิทยาคม นครราชสีมา ซึ่งมีระดับความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษในระดับเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน แล้วก็ทำการทดลองสอนตามแผนการสอนใหม่ที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปจนจบสิ้นกระบวนการ เมื่อเสร็จแล้วทำการทดสอบความจำ แล้วนำแบบทดสอบไปตรวจให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อถูก และ 0 คะแนนสำหรับข้อผิด แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลของการทดสอบครั้งที่ 2 นี้มีความผิดพลาดไม่เกิน 20 % ก็สามารถนำไปใช้จริงได้

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 นี้ไปหาค่าความเชื่อมั่นจากสูตรที่ 21 ของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน

7. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง ซึ่งเป็นนักเรียนของโรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ นครราชสีมา จำนวน 120 คน โดยแบ่ง

ออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน ดำเนินการสอนตามแผนการสอน เมื่อเสร็จขั้นตอนการสอนแล้ว ทำการทดสอบความจำ เมื่อเสร็จแล้วก็นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนแล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้ได้มาจากการตรวจให้ 1 คะแนนสำหรับข้อถูก และ 0 คะแนนสำหรับข้อผิด แล้วนำคะแนนไปวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทีละคู่ด้วยวิธีของตุ๊ก

สมมติฐานการวิจัย

ความจำของนักเรียนในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่มีพื้นหลังภาพต่างกันจะต่างกัน

ผลของการวิจัย

ผลของการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่เรียนคำศัพท์จากภาพการ์ตูนที่มีพื้นหลังต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ .05 (จากตารางที่ 2) ซึ่งผลที่ได้ก็สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ โดยนักเรียนในกลุ่มที่ 1 ซึ่งเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลัง สามารถจำคำศัพท์ได้ดีที่สุด ทั้งนี้โดยดูจากค่าเฉลี่ยของคะแนนความจำจากการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม (จากตารางที่ 3) ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ 2 ซึ่งเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังเกี่ยวกับภาพและกลุ่มที่ 3 ซึ่งเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังไม่เกี่ยวกับภาพ มีความสามารถในการจำคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความจำของนักเรียนในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังต่างกัน ผลของการวิจัยปรากฏว่า ภาพการ์ตูน

ที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังสามารถทำให้นักเรียนเกิดความจำได้ดีที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่เรียนด้วยภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังเกี่ยวกับภาพ และกลุ่มที่เรียนด้วยภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังไม่เกี่ยวกับภาพนั้นอาจจะสรุปได้ว่า รายละเอียดในภาพที่เพิ่มขึ้นมานั้นไม่ได้ช่วยส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการจำเลยซึ่งก็สอดคล้องกับข้อสรุปงานวิจัยของ วอฮวิล (Wohlwill) (Rosinski 1977 : 171) ได้สรุปไว้ว่าความสามารถในการจำรายละเอียดซับซ้อนนั้นจะเพิ่มขึ้นตามวัย จากข้อนี้จึงพอที่จะกล่าวได้ว่า รายละเอียดของภาพที่เพิ่มขึ้นมานั้นทำให้ผู้เรียนสับสนเพราะผู้เรียนซึ่งนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรนี้อายุยังน้อย และกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การสอนนักเรียนในวัยขนาดนี้ด้วยภาพที่มีรายละเอียดเกินจำเป็นทำให้ผู้เรียนจำเรื่องที่ควรจำได้ยากขึ้น ซึ่งงานวิจัยของ จอห์นเฟรน (John French 1952:90-95) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การรับรู้ของเด็กจะเริ่มจากรูปแบบง่าย ๆ แล้วค่อยสลับซับซ้อนขึ้น และได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า ความสามารถในการพิจารณาส่วนละเอียดหรือรู้จักจัดภาพมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจตามวัยของผู้เรียนด้วย นอกจากนี้แล้วนักจิตวิทยา กลุ่ม เกสทอลท์ (Gestalt) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้อาจเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการรับรู้ส่วนรวมทั้งหมดเข้าด้วยกันก่อนแล้วจึงแยกเป็นส่วนย่อย จากหลักการข้อนี้สามารถนำมาใช้อธิบายการเรียนรู้ภาพโดยการรับรู้จะเริ่มจากส่วนรวมหรือทั้งหมดก่อนเป็นส่วนย่อย ๆ หรือง่าย ๆ ก่อนแล้วจึงค่อยพิจารณารายละเอียดซับซ้อนทีหลัง ดังนั้นภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรเป็นภาพที่ง่าย ๆ ที่แสดงถึงส่วนรวม เพื่อดึงความสนใจและสร้างความเข้าใจขั้นต้นให้แก่ผู้ได้ (ประสาธ ธิศรปริดา 2521 : 127-128)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความจำจากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน คำศัพท์จากภาพการ์ตูนทั้ง 3 แบบ ของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มแล้ว พบว่า กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความจำเท่ากับ 41.48 กลุ่มที่ 2 เท่ากับ 38.45 และกลุ่มที่ 3 เท่ากับ 38.40 ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบคะแนนที่ละคู่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 ซึ่งเรียนด้วยภาพการ์ตูนที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังสามารถจำได้ดีที่สุด ทั้งนี้อาจจะพอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้เรียนที่เรียนด้วยภาพการ์ตูน แต่ละกลุ่มนั้นจะเหมือนกัน แต่แตกต่างกันในรายละเอียด กลุ่มที่เรียนด้วยภาพการ์ตูนที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังสามารถเรียนได้ดีที่สุด อาจจะเป็นเพราะว่าภาพการ์ตูนของกลุ่มนี้มีแต่ภาพที่เป็นเนื้อหาของคำศัพท์ ไม่มีรายละเอียดอื่นใดที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความไขว้เขว สำหรับภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังเกี่ยวกับภาพ และภาพการ์ตูนที่มีรายละเอียดพื้นหลังไม่เกี่ยวกับภาพนั้น ถ้าผู้เรียนที่เรียนด้วยภาพการ์ตูน 2 แบบนี้ ไปสนใจใน

รายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในภาพซึ่งไม่ใช่ประเด็นใหญ่ของภาพก็สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนและไม่แน่ใจ และทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจผิดไปจากวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนต้องการให้เข้าใจได้ ผู้เรียนเองก็อาจเกิดความจำที่ผิดพลาด และกรณีนี้จะเป็นผลลบในสภาพการเรียนการสอนจริง

2. ในขณะที่เรียนคำศัพท์นั้นผู้จะได้ดูบัตรคำศัพท์ และรูปภาพการอ่านพร้อม ๆ กัน ซึ่งในกรณีนี้ถ้าผู้เรียนให้ความสนใจแต่เพียงรูปภาพหรือคำศัพท์เพียงอย่างเดียวก็จะเป็นทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และภาพที่เรียนได้ และอีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนไม่สามารถติดตามบทเรียนได้ทัน ถ้าผู้เรียนสามารถจำได้เพียงรูปภาพหรือคำศัพท์เพียงอย่างเดียว ดังนั้นผู้เรียนควรจะต้องเรียนด้วยความตั้งใจ และพยายามสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และภาพที่เรียน เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจที่ดี

การใช้ภาพการอ่านประกอบการสอนนี้ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่ามิใช่ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก เช่น ในการสอนวิชาศิลปะ การใช้การอ่านประกอบการสอนนี้ก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมาก (Savuto 1979:4855-A) นอกจากนี้แล้วในการสอนวิชาชีววิทยา การใช้การอ่านช่วยในการสอนทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน (Neumann 1972:1082-A) นอกจากนี้แล้วภาพการอ่านยังก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ในวิชาโภชนาการ และยังได้มีการแนะนำให้ใช้ภาพการอ่านเป็นเล่ม เพื่อใช้เสนอข่าวสารทางด้านการศึกษา (Pintozzi 1979:67-A) จะเห็นได้ว่าภาพการอ่านสามารถนำไปใช้สอน หรือประกอบการสอนในหลาย ๆ วิชา โดยสามารถก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีได้เช่นกัน ในการใช้ภาพการอ่านในการสอนคำศัพท์นี้ถ้าครูผู้สอนต้องการจะสอนโดยใช้ภาพการอ่านประกอบก็สามารถวาดภาพการอ่านซึ่งเป็นภาพง่าย ๆ ไม่ต้องมีรายละเอียดซับซ้อน โดยเน้นแต่จุดสำคัญเฉพาะที่ครูผู้สอนต้องการเท่านั้น ครูผู้สอนก็สามารถนำนักเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้ โดยไม่จำเป็นต้องหารายละเอียดของภาพนั้น ๆ ให้ครบถ้วน ซึ่งจากการวิจัยได้พบแล้วว่า การที่ภาพมีรายละเอียดมากเกินไป ซึ่งจะเกี่ยวกับภาพหรือไม่เกี่ยวข้องก็ตาม อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความไขว้เขว ไม่สนใจรายละเอียด ซึ่งไม่ใช่สิ่งสำคัญ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจผิด ไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ครูผู้สอนต้องการได้

ข้อเสนอแนะ

1. การเรียนการสอนในระบบโรงเรียนนั้น ภาพการอ่านเป็นภาพซึ่งสามารถผลิตได้ง่าย

ใช้ต้นทุนไม่สูงนัก และสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนได้เห็นทั้งภาพและได้ยินเสียงจากการสอน หรือการบรรยายภาพ ซึ่งจะให้ผลดีกว่าการเรียนโดยครูสอน แล้วให้นักเรียนนึกภาพเอาเอง ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนเกิดภาพพจน์ที่ไม่ตรงกันก็ได้

2. การผลิตภาพการ์ตูนเพื่อการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนอาจจะขอความร่วมมือจากนักเรียน ในอันที่จะผลิตวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบการสอน เพราะภาพการ์ตูนที่ครูให้นักเรียนวาดขึ้นนั้นจะให้คุณค่าทางการเรียนอย่างแท้จริง และยังช่วยพัฒนาความสามารถทางศิลปะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในเด็กอีกด้วย

3. ภาพการ์ตูนที่จัดทำขึ้นนั้น ควรเก็บรวบรวมไว้ให้เป็นหมวดหมู่ เพราะภาพหนึ่ง ๆ อาจจะนำไปใช้ได้หลาย ๆ วิชา ดังนั้นครูผู้สอนควรรวบรวมภาพการ์ตูนตามลำดับเนื้อหาไว้ประกอบการสอน

4. ผู้เรียนบางคนมีความวิตกกังวลสูง กลัวจะทำข้อทดสอบไม่ได้ ก็ได้ทำการจดบันทึกคำศัพท์ที่ได้เรียน การจดบันทึกนี้ เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับผู้ที่ตั้งใจเรียน และพยายามสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และรูปภาพ เพื่อให้เกิดความจำได้เป็นอย่างดี ดังนั้นในการเรียนนี้ต้องอาศัยสมาธิของผู้เรียนเป็นอย่างมาก และไม่ควรจะมีความวิตกกังวลสูง

5. ในการวัดผลความจำของนักเรียนโดยการทำแบบทดสอบความจำหลังการเรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ดูแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก แต่ละข้อจะมีคำศัพท์กำกับไว้ โดยผู้เรียนจะได้ดูแต่เพียงรูปภาพ ซึ่งได้ทำการสลัดที่จากที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งต้องอาศัยความจำผู้เรียนจะต้องพยายามนึกคำศัพท์ที่จะคู่กับภาพที่กำหนดให้ ดังนั้นผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการจำซึ่งเป็นความสามารถส่วนบุคคล เพื่อที่จะได้ทำแบบทดสอบให้ได้ดีที่สุด